

importante es la predictibilitat, y esta ha sido dinamitada junto a los cuerpos de 200 seres humanos.

Si no sabemos inyectar en nuestras vidas algo que nos haga partícipes de un proyecto que nos UNA vamos a terminar viendo como sin grandes explosiones de dinamita se destruye nuestro entorno, se destruye nuestra cultura, nos uniformamos como las ham-

burguesas, y se destruye nuestra capacidad de soñar.

Un economista dijo una vez que la economía era algo que funcionaba con mucha fe y poco dinero, quizás tengamos dinero, pero para muchas personas la dinamita voló por los aires la fe, que probablemente es lo que pretenden en el fondo todos los terroristas.

Març 2004, mes de dolor, mes per a la història

— Ramon Boira —

Quan publiquen aquest periòdic farà ja un temps dels criminals fets del 11M, però serà el primer Tossal Gros que es publica passat aquell dia, i lo primer es sumar-se als condemnatoris del brutal atemptat del 11M, al condol per les víctimes i ferits. Dia en què els que no vam morir o eixírem ferits físicament, també eixírem molt ferits en los sentiments. Va ser un dia que mai se mos va oblidar, en què se va vore tot lo rof i tota la grandesa dels humans, igualment els dies que li van segui.

El 14M se celebraren les eleccions legislatives de Espanya en un clima de dolor i tensió pels fets del 11M i dies seguits. Com tots sabem se produí un canvi de majoria per a formar govern, que per als que creem en la alternança periòdica de signe polític del govern es bona, sols voldríem vore normalitat política. Tal cosa, alguns, han fet que no seia axis, ja que pesar de la tragèdia ocorreguda no han fet mes que acusar-se de mentiders entre els que estaven en el govern junt als seu partidaris i la oposició junt als seus partidaris, cosa que en temps de eleccions es habitual, però fore tan monstruosa la tragèdia que se mereixia una grandesa de sentiments mes gran. No era temps de paraules lleugeres ni per a evita una derrota, ni per aconseguí una victòria electoral, era massa forta tragèdia. Ningú podia dir la veritat perquè no la sabien ni ells ni el investigadors, ja que un fet de aquesta envergadura i realitzat des de el ocultisme se tarde molt de aclarir-lo, si es que algun dia se aclare; de fet cada dia se coneixen nous detalls. Cal preguntar-se si de no haver estat les eleccions a tres dies se hagués dit lo mateix, igual una part que l'altra; cada u que se conteste a ell mateix. Quan un fet tan monstruós con el del 11M només deuria de invita al condol, la reflexió i la unió,

altres se inventaren homes immolats, com d'estat, aplaçament de les eleccions, manifestacions de convocació "anònima", que prohibís la llei electoral etc; al poc temps uns se desdigueren, altres lo atribueixen a un "calenton", les evidències eren tan clares que com a mínim havien equivocad, però la calúnnia estava feta i una mica sempre queda de desprestigi pal acusat, tot poc serio al mig de tan dolor. Totes aquestes coses han enverinat la convivència ciutadana, fins el punt de que es demana respecte al molsusmans, abans de que ses falte, perquè no tots son terroristes; en canvi hi ha xenofòbia violenta entre els espanyols, fins al punt que aparente que el major enemic de un espanyol es un altre espanyol. Tot govern te errors, en democràcia també, i quan se equivoca, en una democràcia o diuen les urnes, i si estes lo ordenen, se rectifica, i tots units contra el enemic comú, que en aquest cas es el terrorisme. Sembla que açò que deuria de ser lo normal, es molt difícil per als espanyols. Dificultats que han fet una transició de govern molt agra, en el que fan pensà que el eslògan, mereixem una Espanya millor, es una realitat. ¿O temin la que mos ham guanyat?

El mes de Març mos ha portat un nou president de govern, al senyor Rodríguez Zapatero. Per a be que sigue, i que les fons de il·luminació li siguen favorables, ja que li van a fer molta falta. Me atrevís a dir que en la meva vida no he vist una Espanya tan complicada. Al terrorisme espanyol se li afixis el internacional que mes que terrorisme sembla una garra mundial, en que el front es tot el mon occidental. Per a enfrontar-se a aquest fet te una majoria clara de recolzament a lo que ha promès, que es eixir de tot lo que se simbolisme la foto de las Açores. En lo constitucional,